



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1248. Usque Ad Annum 1276

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1765

VD18 90118243

§.8. S. Ludovicus filio suo salutaria dat monita.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66255)

ret, & ab inferendo Græcis bello abdu-
ceret. Ludovicus suum pacis amorem
testificatus, se, si viveret, pro viribus id
acturum spondebat, rogans, ut interea
quieti expectarent. At postridie ad Deum
excessit: & Legati re infecta abierunt.

Sæcul. XIII.
A.C. 1270.

§. VIII.

*S. Ludovicus filio suo salutaria dat
monita.*

Rex S. Ludovicus se morti proximum
videns Philippo filio suo natu maxi-
mo monita præbuit sua manu scripta his
verbis: Dilecte fili! Ante omnia tibi com-
mendo, ut Deum toto pectore ames:
quod ad salutem est necessarium. Cave,
nequid agas, quod ei displiceat: cave
noxam mortiferam! potius omne tormen-
ti genus tibi esset sufferendum. Siquid
adversi tibi Deus immittit, æquo fer ani-
mo, & gratias age: cogita te id meritum,
ac tibi bene cessurum esse! Si rem pro-
speram tibi evenire jubet, gratias ei pa-
lam dicito, ne pejor ex illa per arrogan-
tiam vel alio modo fias: nec enim Dei
dona contra ipsum vertenda sunt. Con-
fiteri crebro, ac delige conscientiaæ arbi-
tros probos doctosque, qui te, quid a-
gendum tibi aut vitandum sit, edocere
sciant: eisque & amicis tuis te libere car-
pendi

Joinville
p. 126.
Observ.
p. 398.
Duchesne.
p. 391.

Sæcul. XIII.

A.C. 1270.

pendi monendique copiam fac! Divinis
pius adesto, nec nugare, vel oculos huc
illuc conjice: sed ore ac mente precare
Deum, præsertim sub sacrificio post con-
secrationem!

Animum mitem & ad commiseratio-
nem propensum habe, ac pauperes pro vi-
ribus juva! Siquid grave tibi accidit, mox
Patri spirituali vel viro probato indica!
& facilius perferes. Ad societatem tuam
solos frugi homines seu Religiosos, seu
profanos admitte, ac sæpe cum illis loque-
re! Audi libenter sermones sacros tam
privatos quam publicos: precibus & in-
dulgentiis stude! Ama omne bonum, &
omne malum in omnibus oderis! Nemo
ausit te præsentem verbum, quod ad pec-
catum incitet, loqui, vel alienam famam
lædere: nec coram te impias in Deum
ac Superos voces mitti patere, quin sta-
tim punias! Frequenter Deo pro bonis
omnibus in te collatis gratias habe, ita ut
accipere plura merearis! In jure dicen-
do rigidus, ac sinceræ in subditos fidelis
esto: nec ad dextram vel sinistram de-
flecte partem! Egentioris causam fove:
& siquam habet tuis contrariam commo-
dis, tibi potius quam illi deesto, donec
veritatem scias: ita facies, ut qui a con-
siliis tibi erunt, æquitatem observent fi-
dentius. Siquid alienum per te aut per
tuos ministros retines, idque constet, fi-
ne

ne mora restitue: si dubium est, prompte ac sedulo declarandum cura!

Sæcul. XIII.
A.C. 1270.

Omnes intende nervos, ut subditi, præsertim Religiosi & Clerus vivant in pace & justitia. Ut ferunt, Regi Philippo avo meo quidam e consiliariis suis aliquando dixit, Ecclesiam ipsius jura & jurisdictionem sæpius minuere. Respondit ille, se id credere; cæterum factas sibi a Deo gratias reputantem malle jus suum negligere, quam cum Ecclesia disceptare. Ama igitur Clerum, fili mi, & pacem cum eo, quoad poteris, cole! Ama Religiosos, ac beneficiis pro viribus cumula, maxime illos, qui Deum plus honorant, fidemque sanam exponunt, ac celebrant. Patri matrique tuæ amorem, reverentiamque debes ac obedientiam. De consilio frugi hominum beneficia ecclesiastica viris idoneis dignisque & nullum habentibus confer! Bellum, præsertim contra Christianos sine magna deliberatione ne suscipe: atque si capeendum est, Clerum & innocentes ab omni damno tuere! Bella & diffidia, cum primum poteris, sedita, ut S. Martinus faciebat. Cura, ut bonos Magistratus ac Prætores habeas, & inquire crebro, quomodo illi & domestici tui sese gerant! Pecata præcipue turpia indignaque jura & hæreses tollere pro viribus conare! Vide, ut sumptus familiæ tuæ cum
ratio-

Sæcul. XIII.

A.C. 1270.

ratione congruat, & intra modum maneat! Oro te, chare fili, ut, prior te si moriar, animæ meæ per preces ac sacrificia totius Galliæ suppeticas ferri cures, tuorumque omnium bonorum operum partem mihi singularem tribuas. Denique faustis ad Deum precationibus, quascunque pater pro filio facere potest, te prosequor. Ille te ab omni malo servet incolumem, faciatque, ut suam semper voluntatem sequaris, & post hanc vitam perpetuo se simul laudemus! Amen.

Obs. Joinv.
p. 400.

Similibus documentis Rex filiam suam Isabellam Navarræ Reginam imbuuit. Repetiit eadem præcepta, insistens amoris Dei usque adeo, ut diceret: Si scires, nullam te boni, quod faceres, mercedem, nullamque mali, quod committeres, pœnam manere, nihil tamen, quod nostro displiceret Domino, sed ea tantum, quæ huic placerent, deberes agere & solo quidem ejus amore. Commendabat illi obedientiam erga maritum, ut ne plures simul vestes aut gemmas quam pro dignitate sua haberet, sed saltem ex supervacaneis stipem spargeret; non nimium tempus aut curam sibi ornandæ impenderet; nec cultus modum excederet, sed potius illum in dies minueret.